

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل نقش اقلیم و محیط زیست در معماری زمینه گرا

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رزیتا واحدپور - مدرس گروه معماری، دانشکده فنی و حرفه ای سما، واحد آستارا، ایران

زهرا حسین نژادخیاوی - مدرس گروه معماری، دانشکده فنی و حرفه ای سما، واحد آستارا، ایران

خلاصه مقاله:

توانایی معماری زمینه گرا در برآورده نمودن نیازهای انسانی در ابعاد گوناگون میتواند به عنوان یکی از شاخصه های مهم در بررسی معماری زمینه گرا باشد. با این تعاریف از معماری زمینه گرا می توان گفت که معماری زمینه گرا، بیشتر متوجه مشخصات فیزیکی یک منطقه است. ویژگی هایی چون توپوگرافی، خط آسمان، مصالح، رنگ و بافت. معماری واقلیم، پیوندشان بیشتر به رابطه نوزادوآغوش می ماند، یا نسبت هر رستنی با خاک، حریم امن وبستر بالیدن. در این معنا، آغوش، خاک واقلیم، رابط حیات وسرزندگی ونبودشان نمود میرایی است. تجربیات معماری زمینه گرا در پهنه جهان وآروین های آن در معماری ایران زمین نیز، خود گواه تاکیدی بر اندیشه ی فرم زایی ملاحظات اقلیمی در معماری است تا عاملی بر محدودیت آن یا اسارت معمار. میزان متفاوت وترکیب گوناگون عوامل اقلیمی که خود ناشی از تفاوت موقعیت جغرافیای مناطق مختلف است، حوزه های اقلیمی متفاوتی در جان پدید آورده که هر یک ویژگی های خاصی دارد. محیط زیست، شهرها وحتی بناهای مربوط به این حوزه های اقلیمی، ویژگیهای خاصی متناسب با شرایط اقلیمی خود به دست آوردند. هدف این گزارش، تعیین حوزه های مختلف اقلیمی و بررسیهای اقلیمی در ارتباط با معماریزمینه گرایی واره اطلاعاتی است که برای دست یابی به طرحهای منطقی معماری وهماهنگ با اقلیم مورد نظر است

کلمات کلیدی:

اقلیم در معماری، محیط زیست، زمینه گرایی اقلیمی، معماری زمینه گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395378>

